

Słowo Biskupa Polowego Wiesława Lechowicza

Na I Niedzielę Adwentu – 3 grudnia 2023

bp Wiesław Lechowicz
BISKUP POLOWY

Uczestniczyć we wspólnocie Kościoła

L.dz. 1555/CD/Bp/2023

Drodzy Bracia i Siostry tworzący wspólnotę Ordynariatu Polowego!

Czy można sobie wyobrazić skuteczną armię, w której wypełnienie rozkazu miałyby charakter fakultatywny, zależny od dobrej woli danego żołnierza? Albo, czy można mówić o właściwym wychowaniu, kiedy rodzice nie stawiają dzieciom żadnych wymagań związanych np. z utrzymaniem w porządku mieszkania czy domu i w dodatku dyspensują je od uczestniczenia w spotkaniach i świętach rodzinnych? Przyznacie, że są to pytania retoryczne. Przynależność do określonej jednostki wojskowej czy też rodziny zakłada uczestniczenie w jej życiu, branie odpowiedzialności, podejmowanie pracy i działań dla dobra wspólnego.

Czy Kościół jest wyjątkiem? Absolutnie nie. Dlaczego zatem większość wiernych, deklarujących swą przynależność do rodziny Kościoła nie uczestniczy w jej życiu? Ostatnie badania zwarte w raporcie „Kościół w Polsce 2023” wskazują, że tylko ponad dwa miliony Polaków zaangażowanych jest w Kościele poprzez przynależność do wspólnot i aktywność w parafiach. Jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy jest przekonanie, że Kościół to biskupi i księża. Aż 26 procent badanych tak myśli. Zaledwie o jeden procent więcej uważa, że Kościół jest wspólnotą wiary. Wobec takiej sytuacji zrozumiałą jest wybór hasła pracy duszpasterskiej na rok 2024, które brzmi: „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”.

Podjęcie tego tematu ma na celu uświadomić nam wszystkim – tak duchownym, jak i świeckim – że wierni świeccy nie są drugorzędnymi członkami organizmu Kościoła, służącymi hierarchii i wykonującymi jej polecenia. To myślenie musi stać się oczywiste dla nas wszystkich, jeśli pragniemy żyć w Kościele zgodnie z zamysłem Jezusa – Jego założyciela. Różnorodność funkcji i odpowiedzialności w Kościele nie oznacza braku równości i nie powinna także prowadzić nikogo do bierności lub obojętności. Mówiąc językiem papieża Franciszka, chodzi o ukształtowanie w nas mentalności synodalnej, polegającej na wspólnym kroczeniu drogą wiary i miłości. Temu celowi będą służyć kazania i katechezy zwracające uwagę na wspólnotowy – rodzinny charakter Kościoła oraz inicjatywy ukazujące ten komunijny charakter: wspólne modlitwy, spotkania w grupach i mniejszych wspólnotach, konkretne działania na rzecz dobra wspólnego parafii, animowanie parafialnych rad duszpasterskich, formowanie liderów istniejących i powstających grup o charakterze modlitewnym lub ewangelizacyjnym.

Podobnie jak rodzice w domu rodzinnym tak i w tej rodzinie, jaką jest Kościół rolę inspirującą odgrywają duchowni. Dlatego zachęcam Was, Drodzy Bracia w kapłaństwie, abyście stwarzali w miejscu, gdzie na co dzień posługujecie klimat otwartości, życzliwości i gościnności dla wszystkich, którzy chcieliby włączyć się w sposób dla nich możliwy w życie i misję Kościoła. Dziękuję Wam, że troszczycie się przede wszystkim o żołnierzy i im towarzyszyście. Niech w relacjach do nich nie zabraknie też rozmowy, której temat dotyczyć będzie ich przynależności do Kościoła i uczestniczenia w życiu kościelnych wspólnot.

Z serca dziękuję wszystkim Wam, Bracia i Siostry, którzy angażujecie się w życie Kościoła. Wielu z Was mogłem osobiście spotkać i poznać przy okazji pobytu w parafiach w związku z udzieleniem sakramentu bierzmowania lub przy innych okazjach. Dziękuję Panu Bogu za Waszą wiarę i płynącą z niej oddaną i nie liczącą się z czasem posługę we wspólnotach parafialnych. Dzięki składam dobremu Bogu za tych, którzy obdarowani łaską wiary dzielą się nią z innymi, pełniąc zadania katechetyczne, liturgiczne i ewangelizacyjne. Liczę, że rozpoczynający się dzisiaj nowy rok liturgiczny zaowocuje jeszcze większym niż dotychczas zaangażowaniem tych, którzy przyznają się do bycia braćmi i siostrami Jezusa!

Klimat rodziny tworzą nie tylko relacje rodzice – dzieci, ale i wzajemne relacje między rodzeństwem. Stąd wezwanie do uczestnictwa we wspólnocie Kościoła należy rozumieć również jako apel o zaangażowanie na rzecz najbardziej potrzebujących pomocy, tak materialnej jak i duchowej. Jedną z przestrzeni takiej aktywności są parafialne oddziały Caritas. Dziękuję wszystkim zaangażowanym i zachęcam do podejmowania dalszych działań na rzecz miłości bliźniego w środowisku, w którym żyjecie. Dziękuję też za Waszą hojność, którą się odznaczacie w obliczu nieszczęść i katastrof w różnych częściach świata. W mijającym roku Caritas Ordynariatu Połowego przekazała ponad 300 tys. zł. na rzecz poszkodowanych w wyniku kataklizmów poza granicami naszego kraju. Ponadto regularnie wspiera poszkodowanych w wyniku wojny w Ukrainie. Zachęcam, by na Caritas wojskową będącą organizacją pożytku publicznego przekazywać 1,5 % podatku. Całość zebranych środków zostanie przeznaczona na leczenie i rehabilitację dzieci z rodzin wojskowych. To będzie konkretny znak naszej solidarności i wzajemnej odpowiedzialności.

Moi Drodzy!

Do uczestnictwa we wspólnocie Kościoła zachęca nas pośrednio także Pan Jezus, który dzisiaj, w I Niedzielę Adwentu, kieruje do nas apel: „Czuwajcie”! W tym apelu zawiera się wezwanie do aktywności, gotowości, dyspozycyjności. Takimi cechami winni odznaczać się nie tylko żołnierze, ale i uczniowie Jezusa. Przeciwnieństwem czuwania jest ospałość, bierność, obojętność, a więc to wszystko, co jest zaprzeczeniem uczestnictwa i zaangażowania. W czuwaniu będzie nam pomagał rok liturgiczny, ukazujący Jezusa w tajemnicach Jego ziemskiego i chwalebego życia. Przeżywając uroczystości i święta będziemy mieć po raz kolejny w naszym życiu okazję do bliźszego poznania i umiłowania Jezusa oraz do odkrywania Jego woli względem nas, żyjących

„tu i teraz”. Owocem przebywania w obecności Jezusa jest pogłębiona wiara i miłość. Na progu nowego roku liturgicznego życzę Wam, Drodzy Bracia i Siostry, by tak się stało w Waszym życiu. Niech z bliskości z Jezusem rodzi się w Was żywa wiara i gorąca miłość, która nie pozwoli Wam stać z założonymi rękami, lecz zmobilizuje do dzielenia się tymi darami z innymi. Znakiem wiary jest życie będące odbłaskiem życia Jezusa. Jestem przekonany, że wpatrując się w Jezusa w ciągu całego roku liturgicznego zrodzi się w Was pragnienie naśladowania Go, również w tym wymiarze, jakim jest branie odpowiedzialności za Kościół.

Przypomnijmy sobie, iż Jezus tuż przed wydaniem Go, podczas Ostatniej Wieczerzy, modlił się za swoich uczniów, aby stanowili jedno. Pragnienie jedności chrześcijan wypełniało serce Jezusa w ostatnich chwilach Jego życia. Obyśmy w Kościele byli, zgodnie z życzeniem Jezusa, jedno! Zamiast kultywować podział na „my” i „oni” bądźmy razem i razem dbajmy o jedność Kościoła, stając się aktywnymi uczestnikami jego życia!

Kończąc tych kilka ogólnych refleksji na kanwie hasła „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”, życzę Wam dobrego przygotowania się do przeżycia tajemnicy Bożego Narodzenia w pokoju i radości. Niech Emmanuel – Bóg z nami poprowadzi Was bezpiecznie po drogach kolejnego roku. Żołnierzom Wojska Polskiego, Funkcjonariuszom Straży Granicznej i wszystkim Funkcjonariuszom służb mundurowych życzę Bożej opieki na każdym kroku Waszej odpowiedzialnej służby!

Z życzeniami łączę modlitwę i o modlitwę proszę, by Kapelani Wojska Polskiego mogli nadal wiernie i skutecznie wspierać tych, co stoją na straży naszego bezpieczeństwa i pokoju oraz ich najbliższych.

Błogosławieństwo Boga Wszechmogącego niech zstąpi na Was i pozostanie z Wami na zawsze!

+ *Biskup Lechonia*

Biskup Polowy

Warszawa, 29 listopada 2023 r.